

บทที่ ๓

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุตสาหกรรมอาหารทะเลเช่นเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง เมื่อมีการจับสัตว์น้ำขึ้นมา บางส่วนก็จะมีการนำไปปริโภคสดในประเทศ ส่วนที่เกินจากความต้องการบริโภคสด ก็จะถูกนำมาแปรรูปหรือเก็บรักษาในลักษณะต่างๆ เพื่อมีให้ได้เลี้ยง เช่นการทำแห้ง การหมัก การบรรจุกรงป้อง การเช้เง็ง โดยเฉพาะการเช้เง็งเป็นวิธีที่ทำให้อาหารทะเลมีลักษณะใกล้เคียงกับของสดมากที่สุด และเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่นิยมเป็นอย่างมากในต่างประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมอาหารทะเลเช้เง็งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารทะเลหลากหลายชนิดโดยอาศัยตลาดต่างประเทศเป็นตลาดหลัก จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารทะเลเช้เง็ง ประมาณได้ดังนี้

ประเภทของผลิตภัณฑ์อาหารทะเลเช้เง็ง

สิทธิชัย ไกรสิทธิศรีนทร (2539 : 12) ได้ระบุไว้ว่าผลิตภัณฑ์อาหารทะเลเช้เง็งของไทยได้จากการแปรรูปสัตว์ทะเลที่สำคัญ ๓ ชนิด คือ กุ้ง ปลา และปلامีก

1. ผลิตภัณฑ์จากกุ้ง การแปรรูปกุ้งเช้เง็งในปัจจุบันนิยมทำกันในรูปแบบต่างๆ ได้แก่
 1. Whole หรือ Head on Shell-on คือกุ้งชนิดไม่เต็ดหัว ไม่ปอกเปลือก
 2. Headless Shell-on คือ กุ้งเต็ดหัว แต่ไม่ปอกเปลือก
 3. Peeled and Deveined คือ กุ้งเต็ดหัว ปอกเปลือก ไม่ไว้หาง และผ่าหลัง เอาเปลือก
 4. Peeled Undeveined คือ กุ้งเต็ดหัว ปอกเปลือก ไม่ไว้หาง และไม่ผ่าหลัง
 5. Peeled and Deveined tailed on คือ กุ้งเต็ดหัว ปอกเปลือก ไว้หาง และผ่าหลังเอาเปลือก
 6. Peeled Undeveined tail on กุ้งเต็ดหัว ปอกเปลือกไว้หางและไม่ผ่าหลัง
 7. Pieces หรือ Broken คือ เนื้อกุ้งเป็นชิ้นๆ
 8. Breaded Shrimp กุ้งชุบแป้ง
 9. Cooked Shrimp กุ้งต้ม

2. ผลิตภัณฑ์จากปลา ปลาสามารถนำมาแปรรูปเป็นอาหาร เช่น เย็นได้หลายชนิด ได้แก่

1. Fresh and Frozen Fish ปลาสด เช่น เย็น เช่น เย็น
2. Fish Fillet ปลาแล่
3. Surimi ปลาบด
4. Imitation Crab Meat เนื้อปูเทียม

3. ผลิตภัณฑ์จากปลาหมึก ลักษณะของปลาหมึก เช่น ที่นิยมแปรรูปในปัจจุบัน ได้แก่

1. ปลาหมึกหั้งตัว (Whole Round) คือ ปลาหมึกที่มีอวัยวะทุกส่วนครบถ้วน
ธรรมชาติ หรือได้ออกเพียงส่วนหมึกออกแล้ว
2. ปลาหมึกซักล้าง (Whole Cleaned, Gutted) คือ ปลาหมึกหั้งตัวที่ถูกหั่นออกหัว
ตา ปาก และอวัยวะภายในออกทั้งหมด
3. ปลาหมึกยัดไส้ข้าวเหนียว
4. Cuttlefish Fillet ปลาหมึกกระดองแล่
5. Squid Leg หนวดปลาหมึกกล้ำย
6. Squid Ring ปลาหมึกกล้ำยหันเป็นวงแหวน
7. Cuttlefish Strips ปลาหมึกกระดองหันตามยาว
8. Squid Fillet ปลาหมึกกล้ำยแล่
9. Squid Tube ปลาหมึกกล้ำย เอ้าหัวออก

วัตถุดิบและแหล่งที่มาของวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่สำคัญ คือ กุ้ง ปลา และปลาหมึก มีแหล่งที่มาดังนี้

1. กุ้ง ไทยผลิตกุ้งได้ประมาณปีละ 350,000 ตัน ผลผลิตส่วนใหญ่เป็นกุ้งกุลาดำจากการ
เพาะเลี้ยงในจังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี จันทบุรี สงขลา ตรัง ยะลา ระนอง
ชุมพร ฉะเชิงเทรา ประจวบคีรีขันธ์ ตราด สุโขทัย และชลบุรี (กองวิจัยสินค้า กรม
เศรษฐกิจการพาณิชย์, 2539 : 2) ส่วนกุ้งที่ได้จากการทำประมงจากแหล่งน้ำธรรมชาติ
ซึ่งได้แก่ กุ้งแซมบ้าย กุ้งกุลาดำ กุ้งกุลาลาย กุ้งเหลือง และกุ้งโกสัก มีเพียงประมาณ
ร้อยละ 27 ของผลผลิตหั้งหมด (ฐานะนี้ มาลิซ้อน, 2539 : 50)

2. ปลา ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยสามารถจับสัตว์น้ำทะเลเข้ามาได้ปีละเกือบ 3 ล้านตัน โดยเฉพาะสัตว์น้ำประเภทปลา มีปริมาณมากกว่าร้อยละ 70 ของปริมาณการจับสัตว์น้ำทั้งหมดในปัจจุบันปริมาณปลาที่จับได้ค่อนข้างจะทรงตัว เนื่องจากแหล่งทำการประมงในประเทศไทยในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ไม่สามารถจัดการกับความต้องการของมนุษย์ได้ดี ทำให้เกิดการประมงในประเทศอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม มีการจับสัตว์น้ำมากเกินกว่าศักยภาพการผลิตที่ธรรมชาติจะเอื้ออำนวยไว้ให้ (กองวิจัยสินค้า, 2539 : 1)

3. ปลาหมึก ปลาหมึกที่จับได้จากการสำรวจอ่าวไทย และจากทะเลอันดามัน ประกอบด้วย ปลาหมึกหัวลิ้น 25 ชนิด (Species) แต่ชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมีเพียง 12 ชนิด เท่านั้น ซึ่งสามารถจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ปลาหมึกกล้วย (Squids)
2. ปลาหมึกกระดอง (Cuttle Fish)
3. ปลาหมึกหอย (Soft Cuttle Fish)
4. ปลาหมึกสาย (Octopus)

ปลาหมึกที่จับได้ในประเทศไทย ประมาณครึ่งหนึ่งจะถูกส่งเข้าห้องเย็น เพื่อผลิตเป็นปลาหมึกแช่เย็นแช่แข็งเพื่อการส่งออก ส่วนอีกประมาณร้อยละ 30 จะถูกนำไปผลิตเป็นปลาหมึกแห้ง ส่วนที่เหลือจะนำไปแปรรูปและบริโภคภายในประเทศ (กองวิจัยสินค้า, 2539 : 1) ปลาหมึกที่ประเทศไทยส่งออกไปจำหน่ายและเป็นที่นิยมในตลาดต่างประเทศมี 3 ชนิด คือ ปลาหมึกกระดอง ปลาหมึกกล้วย และปลาหมึกสาย (สิทธิชัย ไกรสิทธิคิรินทร, 2539 : 13)

ตลาดที่สำคัญของอาหารทะเลเช่นเดิม

ตลาดที่สำคัญของอาหารทะเลเช่นเดิมของไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป จีน และไต้หวัน มีรายละเอียดของแต่ละตลาดดังนี้

1. ญี่ปุ่น ประเทศไทยญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีการบริโภคอาหารทะเลเฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุดในโลก (ทรงชัย ใสศิริราษี, 2539 : 5) ญี่ปุ่นเป็นตลาดที่สำคัญของผลิตภัณฑ์อาหารทะเลของไทยมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกุ้งซึ่งเป็นอาหารดั้งเดิมที่คนญี่ปุ่นนิยมบริโภค ซึ่งในอดีตมีข้อจำกัดในด้านผลผลิตทำให้กุ้งมีราคาแพงและจัดเป็นอาหารฟุ่มเฟือย

หลังจากที่มีการเพาะเลี้ยงกุ้งอย่างแพร่หลาย ทำให้ผลผลิตกุ้งเพิ่มขึ้น และมีราคาลดลง ประกอบกับเศรษฐกิจของญี่ปุ่นดีขึ้น ประชารมีรายได้สูง เงินเยนมีค่าแข็งขึ้น จึงทำให้ ผู้ส่งออกสนใจที่จะส่งกุ้งและอาหารทะเลนิดอื่นๆ เข้าไปจำหน่ายในญี่ปุ่น ทำให้เป็นที่ นิยมและมีการบริโภคมากขึ้น ส่วนอาหารทะเลนิดอื่น เช่น ปลา ปลาหมึก ก็มีการนำ เข้าจากประเทศไทยและประเทศอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก สำหรับปลาส่วนใหญ่จะนำ เข้าในลักษณะปลาปรุงแต่ง(สุรimi)เพื่อนำไปตัดแปลงเป็นอาหารญี่ปุ่นต่อไป อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ผู้บริโภคในญี่ปุ่นหันมาให้ความสนใจกับสินค้าเพิ่มมูลค่า (Value Added Products) หรืออาหารทะเลกึ่งสำเร็จรูปมากขึ้น อาทิ เนื้อปูเทียม สะเก็ด กุ้งชูบแป้ง ขนมปัง สินค้าเหล่านี้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สินค้าขั้นปฐม (Primary Products) หรือของสดแซ่บ夷่ที่มีการทำเข้าเพื่อทำการแปรรูปซึ่ก่อนส่งขายในประเทศไทย มีการขยายตัวลดลง (สิทธิชัย ไกรสิทธิคิรินทร, 2539 : 32)

ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค 在การบริโภคสินค้า ดังนั้น เมื่อสินค้าจะได้รับการรับรองการตรวจสอบจาก ประเทศผู้ผลิต และการตรวจจากบริษัทตัวแทนของผู้นำเข้าแล้วก็ตาม แต่ก็เป็น เพียงการประกอบการพิจารณาอนุญาตนำเข้าเท่านั้น เมื่อสินค้าถึงปลายทาง หน่วย งานทางด้านอาหารของญี่ปุ่นจะถูกเก็บตัวอย่างเพื่อทำการวิเคราะห์หาสารปนเปื้อนและ ตัวยาปฏิชีวนะที่ตกค้างก่อนการออกใบอนุญาตให้สินค้าเข้าประเทศเพื่อนำไปผ่านพิธี ทางศุลกากร ซึ่งในการตรวจของหน่วยงานอาหารและยาของญี่ปุ่นนั้น หากพบว่าสินค้า ที่ส่งเข้าไปจำหน่ายมีสารปนเปื้อน ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคได้เมื่อบริโภคสินค้า ดังกล่าวเข้าไป สินค้าดังกล่าวจะถูกห้ามขายทิ้งทันที (ฐานะนี มะลิช้อน, 2539 : 84)

2. สหรัฐอเมริกา เป็นตลาดที่มีความสำคัญรองจากญี่ปุ่น สินค้าอาหารทะเล โดยเฉพาะ กุ้งกุลาดำเริ่มเป็นที่นิยมในตลาดสหรัฐ กุ้งที่นำเข้าจะเป็นกุ้งสดแซ่บ夷่ และจะมีการ แปรรูปบ้างในลักษณะของกุ้งต้ม ส่วนปลาหมึกยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายนัก สำหรับ ปลาที่สหรัฐอเมริกานิยมบริโภคจะเป็นปลาเนื้อขาวเป็นส่วนใหญ่ ปลาที่นำเข้าจาก ประเทศไทย ได้แก่ ปลากระพงแดง ปลา尼ล (สิทธิชัย ไกรสิทธิคิรินทร, 2539 : 32)

สำหรับสินค้าที่ส่งเข้าไปในสหราชอาณาจักร ถูกปฏิเสธให้นำเข้าไปจำหน่ายในสหราชอาณาจักร
เนื่องจากถูกตรวจพบว่ามีสารปนเปื้อนหรืออยาปฏิชีวนะตกค้างเกินกว่ามาตรฐานนำเข้า
ของสหราชอาณาจักร ผู้ส่งออกสามารถนำสินค้าดังกล่าวออกจากสหราชอาณาจักร โดยมีทางเลือกที่จะส่งไป
จำหน่ายยังประเทศที่มีข้อกำหนดด้านสุขอนามัยต่ำกว่า หรือสามารถนำมาระบุประวัติอาหาร
แท้และเข้มในรูปอื่นแล้วทำการบรรจุใหม่เพื่อส่งสินค้าดังกล่าวกลับเข้ามาจำหน่ายให้แก่
สหราชอาณาจักรได้อีก หากสามารถผ่านผลการตรวจจากหน่วยงานอาหารและยาของสหราชอาณาจักร
(ฐานนี้ มาลิชั่น, 2539 : 90)

**3. ยุโรป ถึงแม้ยุโรปจะรวมตัวกันเป็นตลาดเดียวกันตาม แต่ความต้องการสินค้าอาหาร
ทະเลของแต่ละประเทศยังแตกต่างกัน อาทิ ปลาหมึก จะเป็นอาหารที่นิยมในตลาด
อิตาลี ขณะที่อังกฤษ เยอรมัน สเปน นิยมบริโภคกุ้ง และฟรั่งเศสนิยมเนื้อปูเทียมเป็น
ต้น ซึ่งโดยภาพรวมแล้วอาหารทะเลทุกประเภทสามารถที่จะจำหน่ายได้ดีในยุโรป
(สิทธิชัย ไกรลิทธิคิรินทร, 2539 : 33) อย่างไรก็ตาม สภาพยุโรปยังเป็นตลาดเด็ก
สำหรับกุ้งแท้และเข้มของไทย เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคยังมีความเคยชินกับกุ้งน้ำ
เงินสีแดงตัวเล็กซึ่งเป็นกุ้งในท้องถิ่น (มารูต มัตยาวัณิช, 2537 : 43)**

4. สาธารณรัฐประชาชนจีน แต่เดิมจีนเป็นผู้ส่งออกกุ้งรายใหญ่ที่ส่งเข้าตลาดสหราชอาณาจักร
อเมริกา แต่ในปีพ.ศ. 2536 จีนประสบปัญหาการเกิดโรคระบาดในการเพาะเลี้ยง จึง
ส่งผลให้ผลผลิตของจีนลดลง ประกอบกับจีนเริ่มเปิดประเทศมากขึ้น และเศรษฐกิจ
ของประเทศไทยเริ่มดีขึ้น จึงมีการนำเข้ากุ้งและปลาบางชนิดจากประเทศไทย (สิทธิชัย
ไกรลิทธิคิรินทร, 2539 : 43) กุ้งที่จีนนำเข้าจากไทยได้แก่กุ้งกุลาดำสดแท้และเข้ม ส่วน
ปลาที่นำเข้าได้แก่ ปลาดานเบน ปลาจวด

5. ไต้หวัน แต่เดิมไต้หวันเป็นผู้นำในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ แต่เนื่องจากการเกิดปัญหาเรื่อง
โรคระบาดและพื้นที่เพาะเลี้ยงมีจำนวนจำกัด จึงต้องหันมานำเข้าจากไทย (ทรงชัย
ใสเศวตวารี, 2539) นอกจากนี้ไต้หวันยังมีการนำเข้าปลาจากไทยได้แก่ ปลาดาน
ปลาจวด ฯลฯ (สิทธิชัย ไกรลิทธิคิรินทร, 2539 : 44-45)